

1915-11-26

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 55

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

at den der slet ingen grænse var, og
de danske undersætter derude fra om-
herde fælt fæs og tog tilbage i
gen, der heder frem og tilbage
mellom os. I den lille
lo over hele ansigtet den dag ved
at omme da ingen sang.
Her kom også nogle gode venner
helt fra Vengespil og Hørsensvej
og Morten Larsen fra Holsten.
Og alle de gode ansigter og ord
de sagde til os om højslet, hvad
ved I, om I ikke har maet engle.
Igi fulgte vi nogle gæster til Søndag.
Vi gik ned til åen. Da, gik I hunden
set ned. En række skure lidt ved
skæret tegne med den blanke af-
himmel - først lignede de en vengespil
fræ, viden, urolig tonende, som om
glad de mere ved, ved en fremad
mod øgd, den færdige om et vel-
kommet top helt oppe fra den skæred bakke
i ørd og nedover Hørsensvej. Der var
der diæt, den brunnede den nogen vengespil
for ved oluse-fæddet. To god skikkelser
den ene med pibekker, så vi over ved træ

Torsdag 29/11 15.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86. Nr. 55

Kære Jostein Skovgaard

- så usædvanligt dog at glemme
det der netop skulle være fem
her i Omsteds. Jeg forestår slet
ikke mig selv, for vi blev an-
glade ved det ord om gule bøger
til soldaterne og til bud om tegning

Nu prøver jeg at indtænke det
og håber at alle Skovgaard og
Konsort Jørgensen lidt vist her
hvid i hvide.

Morten Larsen talte bl. andet
i Omsteds, herligt om løbet-
vengespil (1ste Korinthier 9, 21-27)

Var der jeg det i net-tegnet af dig
i den lille soldaterbog.

- Skal en god vengespil - det
at I kan vide den!

Og så skulle Hr. Morten skrive
det.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg er ikke væd for at forestå,
for du gav den efter mig altselv.
Men David - den unge David der
tragede med Lovin (og Hjorin) om
samlet ud af dem gab, og var
den i skægget, og drabte hende
og Hjorin. Jeg synes det kunde
være så meget til dem deude.

Jeg ved ikke hvor det var godt at
den Peter og Else kom. De hjalp
os med så meget smukke bide
kirke og Lille Venn. Men det
var så aligevel ikke det der var
det mest. Men deres unge
modtagelighed og tagen del i
det alt. Og da var vi sammen
til allers bedste.

Det er sandt, Peter har en lækker
- jeg synes han sagde som lækker, som
er så dejlig, og så smuk. Kunde
den ikke også være med i den
lille bog? Hvor fine de hans
penes, synes vi.

Jeg haster med at skrive til
dig om tegningerne. Allers ventede
jeg hellere til en anden dag med
at skrive, for jeg er noget trædt
i hovedet.

Vi er indelig glade for det møde
vi fik lov til. Det var sådan
overraskende at begynde med,
ingen høj vigtig del og vi vidste
ikke om vi måtte have lov,
for sandt siges lod det at de
måtte ikke komme, og vist var
det s. v. s. s. Men så glad
det hele eftertiden så godt i
lag, så vi rigtig mærkede at
det var en der forstod det, der
havde fat i det. Og all
kom ikke sandt siges, men
du var os så nær hele dagen,

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Booi og nodvendig føde er der
på endnu ikke nogen nød for
Landet. Borden er virkelig hvor en
Kommer.

Kære Agnete. Takk for dit brev.
Ja din søster ma' du gemme
brevens. Det kunde være bedst at
tale sammen om det.

Nøj, de sandtgylder her var i
for mod for grænsen. Men de har
så ta' megen østet der nede.

Der var mange gode mennesker.
Ladlig to Rones vilde gåt gem tale
mere med. Ja, den ene var
da det ikke sandtgyde. Men end
godt på. Men havde mistet deres
eneste barn i Sommer. For 12 år
prage. Ja, der har set, det er nok
bedst ikke altid at have medbr
Det er så rigt at tale med men
næster hos hvem sorg og modgang
rigtig har faet mange hjerte der
lukket op. Men - a' Jovis Gud

du gleder, kom dig ikke selv til at
græde - det har vi dog ogsaa brug for.

Jeg lægger et brev fra Helga Løise
her i. Jeg vil gerne du skal lese
det. Ja kan du måske bedre tænke
på om du ved en ung pige, der
var skikket til, og vil tage der ned.
Trøjborg er en stor gård der ligger i
engene ved Vindby. Nede i den store
have ligger endnu ruiner af slottet
med dobbelte volde og grave om.

Boi Løise og Helga er unge
folk. 10 piger og en dreng har de.
Jeg husker ikke deres alder helt nøj.
Det er et godt hjem. Vi holder
meget af Boi og Helga.

Den unge pige skulde spille lidt
med pigen, - og fodbold og syng
i al stilhed; og gerne være en der
kan være Helga til lidt opmunt
og trost i denne trænge tid.

Det hun skriver, at manden har
faet udleveret nyt felt græs, vil

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

sege at han stot færdig til at
sendes til fronten.
Der skrives om krigens gru og hvor
langt værre det var for dem derude
end her i det hver dag og time.
Ja, endnu værre man ofte vil
sætte. Men vi er det jo det, at
hjelper til at holde ud og til at
håbe, den komme jo først for alvor
når vi har brug for dem. Jeg blev
glad ved noget en ung kone stors
til mig forleden. Hun har for været
hvide og urolig og angstfuld. Hun
bor over i en by i øst-England.
Hvor der kan komme flejvelen - her
hendes mand, sølender, som ikke kommer
fra England nu, og er derfor over i landet
og hun ene med børnene. Hun skriver os:
"Når jeg stormtropper kan grides af angst
for hvad der kan komme af voldsomt ender
vi synes jeg, det er mig og mig går op for
i en tid som denne, at helt galt. Kan det
jo ikke gå, når vi blot ikke kommer bort fra
Jude - - -" Sigtende ord her og aft. Helt
konstante ang, og de nær er at de har fundet
et godt sted at stå på - og stå på det.
Og jeg var da bare det fortalt hvad jeg er
glad ved, at jeg er i samme en lille Andros
helt 1895. - Jeg har kun været efter vor viden
for endnu for kan det først, jeg var ved på det. Det
var meget tydeligt som alle andre i denne form.
+ 10. - Det er meget en glad for os, som jeg vil
sige for os selv. - Det er meget for os selv, som

skrevet. I efteråret tog en mange
fjerne jord af nordiden. Nu har kløvet
fælt lov til at fylde gabet, og det ender
nu med søndagjule jord. En mand fik
pas til at færdig fem og tilbage og fem
procent af de højere brønde for sig.
På baggrund over grænser er i gjæld
da: ingen forudsigt undersøgt for pas
til at rejse herover, medmindre der er
aldeles tvungende grunde. Danske under
sætter som for de andre, kan for pas.
Vi kan komme derned herfra, og vi ventte
at kunne blive ved. Ikke et øde eller
andet ødelagt må vi tage med os.
- en dejlig kvotefull pas. Fra Lycke sendte
med mig til Anders, gik i vagtmand-
skabet. Men under solhat jeg gav den
til, sagde forresten vi kørte: oven på
de de villiglig ikke tage den med?
Men som det var fulde af ødelagte
sager gik det ned, nu den havde
kontrollet ikke er vejregulerende over
for dem, han sender. Ja, jeg havde
spæde Kristine Lycke og hendes korset
med en pose fuld små kage. Det
var en hel fornøjelse at se dem spise
den slags - i ødelagt - svante søgt.